

תהלים Psalms Chapter 49

א למנצח לבני-קרח מזמור.

1 For the Leader; a Psalm of the sons of Korah.

ב שמעו-זאת, כל-העמים; האזינו, כל-ישרי חלד.

2 Hear this, all ye peoples; give ear, all ye inhabitants of the world,

ג גם-בני אדם, גם-בני-איש-- יחד, עשיר ואביון.

3 Both low and high, rich and poor together.

ד פי, ידבר חכמות; ודגות לבי תבונות.

4 My mouth shall speak wisdom, and the meditation of my heart shall be understanding.

ה אטה למשל אזני; אפתח בכנור, חידתי.

5 I will incline mine ear to a parable; I will open my dark saying upon the harp.

ו למה אירא, בימי רע-- עון עקבי יסובני.

6 Wherefore should I fear in the days of evil, when the iniquity of my supplanters compasseth me about,

ז הבטחים על-חילם; וברב עשרם יתהללו.

7 Of them that trust in their wealth, and boast themselves in the multitude of their riches?

ח אה--לא פדה יפדה איש; לא-יתן לאלהים כפרו.

8 No man can by any means redeem his brother, nor give to God a ransom for him—

ט ויקר, פדיון נפשם; וחדל לעולם.

9 For too costly is the redemption of their soul, and must be let alone for ever—

י ויחי-עוד לנצח; לא יראה השחת.

10 That he should still live alway, that he should not see the pit.

יא כי יראה, חכמים ימותו-- יחד כסיל ובער יאבדו;
ועזבו לאחרים חילם.

11 For he seeth that wise men die, the fool and the brutish together perish, {N}
and leave their wealth to others

יב קרבם בתימו, לעולם-- משכנתם, לדור ודור;
קראו בשמותם, עלי אדמות.

12 Their inward thought is, that their houses shall continue for ever, and their dwelling-places to all generations; {N}
they call their lands after their own names.

יג ואָדם בִּיקָר, בַּל-יָלִיּוֹ; נִמְשָׁל בְּבִהֲמוֹת נִדְמוּ.
13 But man abideth not in honour; he is like the beasts that perish.

יד זֶה דֶּרֶכָם, כְּסָל לָמוֹ; וְאַחֲרֵיהֶם, בְּפִיָּהֶם יִרְצוּ סֵלָה.
14 This is the way of them that are foolish, and of those who after them approve their sayings. Selah

טו כִּצְאוֹ, לִשְׂאוֹל שְׁתּוֹ-- מָוֶת יִרְעֶם;
וַיִּרְדּוּ בָם יִשְׁרָיִם, לְבָקֶר--וְצִירִם (וְצוֹרֶם), לְבָלוֹת שְׂאוֹל; מִזִּבְל לֹו.
15 Like sheep they are appointed for the nether-world; death shall be their shepherd; {N}
and the upright shall have dominion over them in the morning; and their form shall be for the nether-world to wear away, that there be no habitation for it.

טז אַךְ-אֱלֹהִים--יִפְדֶּה נַפְשִׁי, מִיַּד-שְׂאוֹל: כִּי יִקְחֵנִי סֵלָה.
16 But God will redeem my soul from the power of the nether-world; for He shall receive me. Selah

יז אַל-תִּירָא, כִּי-יַעֲשֶׂר אִישׁ: כִּי-יִרְבֶּה, כְּבוֹד בֵּיתוֹ.
17 Be not thou afraid when one waxeth rich, when the wealth of his house is increased;

יח כִּי לֹא בָמוֹתוֹ, יִקַּח הַכֹּל; לֹא-יֵרֵד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ.
18 For when he dieth he shall carry nothing away; his wealth shall not descend after him.

יט כִּי-נִפְשׁוֹ, בְּחַיָּיו יְבָרַךְ; וַיּוֹדֶה, כִּי-תִיטִיב לָךְ.
19 Though while he lived he blessed his soul: 'Men will praise thee, when thou shalt do well to thyself';

כ תָּבוֹא, עַד-דּוֹר אָבוֹתָיו; עַד-נִצָּח, לֹא יֵרְאוּ-אוֹר.
20 It shall go to the generation of his fathers; they shall never see the light.

כא אָדָם בִּיקָר, וְלֹא יָבִין; נִמְשָׁל בְּבִהֲמוֹת נִדְמוּ.
21 Man that is in honour understandeth not; he is like the beasts that perish. {P}

קיצור שולחן ערוך סימן קצט

סעיף ט

אם יש יתום בבית הקברות, אזי לאחר הקבורה (אם הוא יום) מרחיקין לכל הפחות ארבע אמות מן הקברים, ואומרים את המזמור למנצח וגו' שמעו זאת וגו' (תהלים מ"ט) **וביום שאין אומרים בו תחנון אומרים מכתם לדוד** וגו' (תהלים ט"ז) והיתום אומר קדיש שהוא עתיד לאתאחדתא

R **Shlomo Ganzfried** 1804-1886 UngvarR **Moshe Rivkes Vilna 17th ce**

YD 393

Recite 49 at mourners home

Rabbi Maurice Lamm

Psalm 49 is recited after every morning and evening service in the house of mourning. Some traditions urge this recitation also after the minchah service. On days on which tachanun is not recited, Psalm 16 is sometimes substituted. On Sabbath, *chol ha'moed*, and Purim this Psalm, too, is omitted.

Gesher HachaimRav Yechiel Michel **Tukachinsky**

Both as standard practice

יב בששת ימי החול אומרים אחר התפלות בבית האבל **מזמור מ"ט** במקומות הרבה נוהגין לאמרו רק אחר תפלת שחרית וערבית ולא אחר תפלת מנחה יתכן שמנהג זה לקוח מהספרדים הנוהגים להתפלל ערבית מיד אחרי המנחה בר"ח וחנוכה ובשאר ימים שא"א תחנון א"א מזמור זה ונוהגין **פה לאמר אז מזמור ט"ז** בשבת ובחול"מ ופורים א"א גם מזמור ט"מ

Why invoke this Psalm in a Shiva Home?

Who were the Children of Korach?

42-49

84.85.87 & 88

Not Really

אבן עזרא תהלים פרק מו

(א) למנצח לבני קרח על עלמות - שם פיוט יש אומרים כי מזרע בני קרח היה זה המשורר בימי חזקיהו בשוב סנחריב־אחור והנכון בעיני כי ידבר על ירושלים על המלחמות

A Source of hope for Galut Jewry - See Context & Glory/Honor for an exiled nation

אבן עזרא תהלים פרק מב

(א) למנצח לבני קרח - לבני קרח לאחד מבני הימן נכד שמואל הנביא, אמר ר' משה כי זה המזמור נאמר בבבל ויש אומרים כי ידבר על לשון אנשי הגלות הזאת, ומשכיל חסר פעול ויש אומרים שהוא שם כמו והודי נהפך עלי למשחית ולפי דעתי כי פיוט תחלתו משכיל:

His Desendants were part of the community & shared their talents

דברי הימים א פרק טו

(טז) וַיֹּאמֶר דָּוִד לְשָׂרֵי הַלְוִיִּם לְהַעֲמִיד אֶת־אֲחֵיהֶם הַמְּשֻׁרָּים בְּכָל־יָשִׁיר נְבָלִים וְכַנְּוֹת וּמַצְלִתִּים מִשְׁמִיעִים לְהָרִים־בְּקוֹל לְשִׁמְחָה: פ
(יז) וַיַּעֲמִידוּ הַלְוִיִּם אֶת הַיָּמִן בְּרִיָּאֵל וּמִן־אֲחֵיו אָסָף בֶּן־בְּרַכְיָהוּ ס וּמִן־בְּנֵי מִרְי אֲחֵיהֶם אִיתָן בֶּן־קוֹשִׁיָהוּ:
(יח) וְעִמֶּהֶם אֲחֵיהֶם הַמְּשֻׁנִּים זְכַרְיָהוּ בֶן־וַיְעִזְיָאֵל וּשְׁמִירָמוֹת וַיְחִיאֵלוּ וְעֲנִי אֱלִיאָב וּבְנָיָהוּ וּמַעֲשִׂיָהוּ וּמִתְתִּיָהוּ וְאַלְיָפָלָהוּ וּמִקְנִיָהוּ וְעֶבֶד אָדָם וַיַּעֲיָאֵל הַשֹּׁעֲרִים:
(יט) וְהַמְּשֻׁרָּים הַיָּמִן אָסָף וְאִיתָן בְּמַצְלִתִּים נְחֹשֶׁת לְהַשְׁמִיעַ:

But what is the association with Death & Comfort?

Composers for Special occasions

מלבי"ם תהלים פרק מה

למנצח, שיר זה יסדוהו בני קרח לכבוד המלך והמלכה ביום חתונתו וביום (א)
שמחת לבו, עם בת מלך צור שנתגיירה, ויכול להיות שנתיסד בימי שלמה שלקח
בת מלך צור וגיירה, וע"ז קראו בשם שיר ידידות

Composers for Admonition**מלבי"ם תהלים פרק מט**

למנצח, תוכחת מוסר אל הבוטחים בעשרם ועובדים את גופם ואדמתם (א)
ומעבידים ומאבדים את נפשם ונשמתם, מראה על פניהם סכלותם כי יחליפו
העולם העומד באובד, הרוחני בגשמי, הנקלה בנכבד, וכי נמשלו כבהמות נדמו

****** A More Direct Recitation & the significance of Perspective****שמות פרק ו פסוק כד**

וּבְנֵי קֶרַח אֲסִיר וְאַלְקָנָה וְאַבְיָאֶסָר אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת הַקֶּרְחִי

במדבר פרק כו

(י) וּתְפִתַּח הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ וּתִבָּלַע אֹתָם וְאֶת־קֶרַח בְּמֹת הָעֵדָה בְּאֶכָּל הָאֵשׁ אֵת
חֲמִשִּׁים וּמֵאֲתַיִם אִישׁ וַיְהִיו לְגָס׃
(יא) וּבְנֵי־קֶרַח לֹא־מָתוּ׃ ס

רש"י במדבר פרק כו פסוק יא

(יא) ובני קרח לא מתו - הם היו בעצה תחלה, ובשעת המחלוקת הרהרוג
תשובה בלבם, לפיכך נתבצר להם מקום גבוה בגיהנם וישבו שם:

At the last moment you can still Sing**מדרש אגדה (בובר) במדבר פרשת פינחס פרק כו סימן יא**

[יא] ובני קרח לא מתו. לכך נאמר פרשה זו, להודיע כח התשובה שבני קרח
בתחלה היו עם אביהם, ולבסוף הרהרו כולם לעשות תשובה, והצילם הקדוש
ברוך הוא, ונתבצר להם מקום בגיהנם: על שלשה עמודים שלא יגיעו להם חום
האש, והתחילו לומר שירה, ועליהם מפורש בספר תהלים למנצח על שושנים
לבני קורח (מזמור) (תהלים מה א), שעשו לבם רך כשושנים, ומה היו אומרים,
רחש לבי דבר טוב אומר אני מעשי למלך (שם שם ב), ומי היו אסיר ואלקנה
ואביאסף:

The Defenders of Moshe

תרגום

קמול מוקד: * לשקח
 על יתבי סנהדרין
 דמשה דאמאסר
 בנבואה על ידיהון דגני
 לרח שגאי סבא
 ותושבתא ואודאקא
 י דוד מלך ישראל

Targum Psalm 45

1. For praise; concerning **those who sit in the Sanhedrin of Moses**, which was spoken in prophecy by the sons of Korah; a good lesson, and a psalm, and a *thanksgiving*.

RSRH- Centuries later the descendants of Korach retain divining inspiration to be staunchest advocates of Moshe & the Mesorah that their fathers mutiny tried to destroy

רש"י תהלים פרק מב

(א) לבני קרח - אסיר ואלקנה ואביאסף הם היו תחלה בעצת אביהם ובשעת המחלוקת פרשו וכשנבלעו כל סביבותיה' ופתחה הארץ את פיה נשאר מקומם בתוך פי הארץ כענין שנאמר ובני קרח לא מתו ושם אמרו שירה ושם יסדו המזמורי' הללו ועלו משם ושרת' עליהם רוח הקודש ונתנבאו על הגליות ועל חרבן הבית ועל מלכות בית דוד

Even if Written by Distant Descendants- the name Korach Resonated with Dovid

רד"ק תהלים פרק מב

כי המזמורים האלה לאחד מבני הימן נכד שמואל הנביא, יש עוד לתמוה למה לא יחסו לשמואל ויחסו לקרח. ויתכן לפרש כי דוד חיבר אלה המזמורים ברוח

הקודש ונתנם לבני בני קרח המשוררים הנמצאים בזמנו לשורר אותם. ולפי שבני
קרח היו נביאים יחס אלה בני בניהם אליהם, ואמר לבני קרח לקצר. וזה
המזמור, יש אומרים כי א

Freedom of choice at & until that crucial moment

Is this the Death message? TEshuva for the menachamim?

רש"י הירש במדבר פרק טז פסוק ה

(ה) וידבר וגו' בקר וגו'. "בקר": לא מחר אלא בבוקר; הוה אומר: יש להמתין עד
שיפנה היום ויהי ערב וגם בוקר. הואיל וההכרעה תיפול על ידי אובדן המורדים,
יש לתת להם זמן להתיישב בדעתם, ובייחוד יש להניח אותם לעצמם בשעות
המנוחה וההתבודדות של הלילה. בשעות אלה כל אדם קרוב אצל בני ביתו והוא
פנוי להרהורי ליבו, ובאותו זמן הוא גם רחוק מהשפעת חברים מסיתים. יחד עם
זה ביקש משה לנצל את הזמן כדי להוכיח ולהזהיר את הטועים בדרכם, ודבר זה
מוכח מהמשך הפרשה. **ואכן בשעת ההכרעה לא היה שם און בן פלת, ולמדנו
מפי השמועה שאתו מנעה בעדו מלהמשיך להשתתף במרד (במדבר רבה יח,
טו). כמו כן ברגע ההכרעה חזרו בני קרח למוטב, וכך ניצלו מן האבדון שנגזר
על אביהם (ילקוט שמעוני, קרח תשנב):**